

La V. M. Joaquina de Vedruna de Mas

Ple de gaubança EL CARME exulta i s'alegra amb la joia de les Germanes Carmelites de la Caritat; car essent el motiu de l'existència de la nostra humil publicació repetir i fer sentir a tots els recons de la terra catalana els batecs de l'esperit del Carme, en ses diverses manifestacions, ens plau avui anunciar un fet que amara d'alegria espiritual el cor d'aquelles filles benemèrites de l'Excelsa Carmelitana.

Ens comuniquen de Roma que el dia 7 del passat agost, consagrat a la memòria del gran Carmelita Sant Albert de Sicília, la Sagrada Congregació dels Ritus es reunia en Sessió preparatòria per a tractar de les virtuts heròiques de la Venerable M. Joaquina de Vedruna de Mas, Fundadora de les Germanes Carmelites de la Caritat, dites *Escorialeses*. Ja és un altre gran pas vers la beatificació i santificació que amb tant de delit esperem els devots de la Santa Fundadora.

Fa poc temps—l'any 1926—celebràvem el centenari d'aquesta fundació. En aquest espai de temps l'hem vista créixer i multiplicar-se ràpidament, no sols a la nostra terra catalana, on és tan popular i coneguda, sinó per tota Espanya i fins a la llunyana Amèrica, dedicant-se de ple a les dues obres capdals de la caritat cristiana: formació dels cors i de les intel·ligències de milers d'infants en sos col·legis, i assistència dels vellets i desvalguts en sos nombrosos Assils i Hospitals.

En la barreja d'idees que amb ses propagandes impies dugué a la nostra terra l'esperit de la Revolució Francesa—quals conseqüències patim avui encara—fent quasi impossible la influència de les predicacions del temple per a la propagació i defensa de les veritats religioses, Déu, que a les circumstàncies més difícils proporciona els remeis més necessaris, volgué servir-se en la realització d'aquesta obra al mig del poble d'una dona forta i d'una institució per ella fundada: Aquesta institució són les Germanes Carmelites de la Caritat; aquesta dona forta és la V. M. Joaquina de Vedruna de Mas.

Nascuda a Barcelona l'any 1783 mostrà inclinació a l'estat religiós, demanant als 12 anys ésser admesa al Convent de les Carmelites Calçades de Les Corts, jardí predilecte de Maria, on tota virtut troba terra apte i les regors necessàries per a créixer, florir i donar fruits assaonats. La privaren de realitzar aquesta il·lusió sos pocs anys i més que res la Providència de Déu, que la volia Carmelita, si, no, però, en la solitud de la cella, sinó mare d'una fillada gran, que arreu de la terra, dedicant-se a l'ensenyança i cura dels malalts, deixés sentir, en contacte amb el món, el bon olor de Crist.

Després d'una santa vida d'esposa, a la mort de son marit, sentí a Jesús que des de la Creu li deia: *Vina; ara que perds l'espós, t'escolleixo jo per esposa meva*. Ja no es dalia sinó pel seu espós diví. Dirigida pel P. Antón d'Olot, Caputxí, fundà les Carmelites de la Caritat. Totes les angúnies que hagué de passar en les lluites fratricides de la passada centúria sols serviren per enfortir son esperit i acrisolar ses virtuts. I mentrestant son institut es propagava arreu arreu.

Morí víctima del còlera l'any 1853. Totes ses filles i els qui la conegueren la tenien per santa, augmentant sos devots que la invoquen esperant l'ajuda de Déu per sa intercessió. Ara la Sagrada Congregació esclareix la heroïcitat de ses virtuts. Preguem a Déu que ens sigui aviat permès, confirmant-ho l'autoritat de son Vicari en la terra, donar-li públicament aquell culte que li donem en l'íntim del cor.